

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte i sin beslutning i januar 2012 følgende:

”Ansøgeren er etnisk hazara fra [...] i Afghanistan og shiamuslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter at blive kidnappet af Taliban. Ansøgerens far blev gennem en periode pengeafpresset af Taliban, efter at have ytret sig positivt om regeringen og de internationale styrker. Den sidste gang krævede Taliban et større beløb, end faderen kunne betale. Taliban tog faderen og storebroderen med, og de er ikke set siden. Taliban spurgte ligeledes efter ansøgeren, der opholdt sig hos sin morbror. Den næste dag kom moderen over til morbroderens hjem og fortalte ansøgeren, hvad der var sket og gav ham penge til at udrejse af landet. Ansøgeren havde 4-5 måneder tidligere på faderens opfordring været udrejst af landet på grund af Talibans afpresning af faderen. Ansøgeren har forklaret, at han udrejste første gang i 2008 på faderens opfordring, idet Taliban foretog afpresning overfor faderen, der havde en forretning, og kritiserede faderen for at være for venligssindet overfor udlandet og regeringen. Da ansøgeren kom tilbage efter nogle måneder var situationen ifølge ansøgerens forklaring den samme, men nu var presset fra Taliban om betaling så stort, at det ifølge ansøgerens forklaring stod klart for familien, at de ikke kunne betale Taliban. Ansøgeren har haft svært ved at konkretisere, hvordan den økonomiske situation havde udviklet sig. Det findes herunder påfaldende, at ansøgeren ikke har kunnet redegøre for omstændighederne i forbindelse med afhændelsen af familiens tre biler. Det virker uforståeligt, at familien, der oprindeligt var velhavende, ikke har været i stand til at foretage sig noget relevant i forhold til truslen fra Taliban, herunder enten at flytte forretningen eller, da det stod klart at gælden ikke kunne betales, at være flygtet. Såfremt situationen var så alvorlig, at faderen og broderen blev ført væk, er det påfaldende, at moderen blev ladet tilbage, således at hun få timer efter på morbroderens adresse i samme landsby kunne overgive ansøgeren opsparede midler, hvorved han straks kunne udrejse. Flygtningenævnet forkaster derfor ansøgerens forklaring som konstrueret til lejligheden. Det indgår i Flygtningenævnets vurdering, at ansøgeren har forklaret, at han ikke har kunnet få kontakt hverken til sin farbror i Iran eller til moderen og søsteren. Det bemærkes, at ansøgeren to gange har været i stand til at udrejse af Afghanistan, og at det på den baggrund er uforståeligt, at han ikke er i stand til at etablere kontakt. Ansøgeren har herefter ikke sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan vil være i risiko for forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han vil risikere at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”